

Ili je točno suprotno mišljenje, te kontrolni mehanizam opisan u članku 3. stavcima 2., 4. i 5. Uredbe br. 1484/95, čak i u slučaju naknadne kontrole valja tumačiti na način da jedna ili više naknadnih prodaja od strane uvoznika na tržište Zajednice za cijenu nižu od navedene uvozne cijene CIF pošiljke zajedno s iznosom dugovanih uvoznih carina, ne udovoljavaju propisanim uvjetima (prodaje) na tržištu Unije, tako da se dodatna carina duguje već zbog toga? Je li za odgovor na posljednje pitanje bitno to je li naknadnu prodaju odnosno prodaje obavio uvoznik za cijenu koja je niža od važeće reprezentativne cijene? Je li u tom kontekstu značajno da je reprezentativna cijena prije 11. rujna 2009. određivana drugačije nego nakon tog datuma? Je li za odgovor na ova pitanja od značaja to da je kupac u Uniji povezano društvo uvoznika?

2. Ako iz odgovora na pitanja postavljena pod 1. slijedi da daljnja prodaja uz gubitak predstavlja dovoljnu indiciju za odbacivanje navedene uvozne cijene CIF, kako onda treba izračunati iznos dugovane dodatne carine? Da li osnovicu za izračun treba utvrditi u skladu s metodama koje su propisane za utvrđivanje carinske vrijednosti člancima 29. do 31. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/93 o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽³⁾? Ili osnovicu treba utvrditi isključivo pomoću važeće reprezentativne cijene? Protivi li se članak 141. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1234/2007 u razdoblju prije 11. rujna 2007. korištenju reprezentativne cijene utvrđene u tom razdoblju?
3. Ako iz odgovora na pitanja 1. i 2. slijedi da je za obvezu plaćanja dodatne carine od odlučujuće važnosti to da je uvezena roba preprodana na tržištu Unije uz gubitak, i da se za izračun visine dugovane dodatne carine kao osnovica mora uzeti reprezentativna cijena, jesu li članak 3. stavci 2., 4. i 5. Uredbe (EZ) br. 1484/95, s obzirom na presudu Suda Europske unije od 13. prosinca 2001., Kloosterboer Rotterdam B.V., C 317/99, ECLI:EU:C:2001:681, spojivi s člankom 141. Uredbe (EZ) br. 1234/2007?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1484/95 od 28. lipnja 1995. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu sustava dodatnih uvoznih carina i određivanju dodatnih uvoznih carina u sektorima mesa peradi i jaja i za albumin iz jaja te stavljanju izvan snage Uredbe br. 163/67/EEZ (SL 1995., L 145, str. 47.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 8., str. 145.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL 2007., L 299, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 9., str. 61.).

⁽³⁾ SL 1992., L 302, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. ožujka 2018. uputio Rechtbank Noord-Nederland
(Nizozemska) – HQ za sebe i kao zakonski zastupnik svojega maloljetnog djeteta IP, JO protiv Aegean
Airlines SA**

(Predmet C-163/18)

(2018/C 182/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Noord-Nederland

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: HQ za sebe i kao zakonski zastupnik svojega maloljetnog djeteta IP, JO

Tuženik: Aegean Airlines SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 2. Uredbe br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da putnik koji na temelju Direktive 90/314/EEZ o putovanjima, odmorima i kružnim putovanjima u paket aranžmanima ⁽²⁾ (koja je prenesena u nacionalno pravo) ima pravo na naknadu iznosa vrijednosti svoje karte od svojega organizatora putovanja više ne može zahtijevati naknadu od zračnog prijevoznika?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: može li putnik ipak zahtijevati naknadu iznosa vrijednosti svoje karte od zračnog prijevoznika ako treba smatrati da njegov organizator putovanja, u slučaju da se utvrdi njegova odgovornost, financijski neće moći stvarno naknaditi iznos vrijednosti karte te da organizator putovanja nije poduzeo ni mjere opreza kako bi osigurao naknadu?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća od 13. lipnja 1990. o putovanjima, odmorima i kružnim putovanjima u paket aranžmanima (SL 1990., L 158, str. 59.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 60., str. 27.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2018. uputio Arbeidsrechtbank Gent (Belgija) – Ronny Rohart protiv Federale Pensioendienst

(Predmet C-179/18)

(2018/C 182/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeidsrechtbank Gent

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ronny Rohart

Tuženik: Federale Pensioendienst

Prethodno pitanje

Treba li načelo lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a, u vezi s Pravilnikom o osoblju za dužnosnike Europske unije, koji je utvrđen Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 ⁽¹⁾ od 29. veljače 1968., tumačiti na način da mu se protivi propis te države članice koji, prilikom obračuna starosne mirovine radnika na temelju njegovih doprinosa u toj državi članici, ne dopušta uzimanje u obzir vojnog roka koji je potonji odslužio u toj državi članici, zbog toga što je dotična osoba u trenutku služenja vojnog roka i nakon toga neprekidno bio dužnosnik Europske unije i stoga ne ispunjava pretpostavke za izjednačavanje u skladu s propisom te države članice?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. kojom se utvrđuje Pravilnik o osoblju za dužnosnike i uvjeti zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale službenike Europskih zajednica i kojom se uvode posebne mjere privremeno primjenjive na dužnosnike Komisije (Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije) (SL 1968., L 56, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 6., str. 3.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Agrenergy Srl protiv Ministero dello Sviluppo Economico

(Predmet C-180/18)

(2018/C 182/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato